



Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 14 септември 2023 г.
(OR. en)

12850/23

LIMITE

SCHENGEN 44
COMIX 401
SCH-EVAL 190
ENV 971

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	10689/23 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3; 12544/23 + ADD 1
Относно:	Искане на Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice (ACUE) за вътрешно преразглеждане съгласно дял IV от Орхуската конвенция – проект за отговор на искането за вътрешно преразглеждане съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за резултатите от заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 8 и 9 декември, и по-специално твърдяното неприемане на проекта за решение на Съвета относно пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Република България и Румъния.

Приложено се изпраща на делегациите проектът за отговор на посоченото по-горе искане.

Отговор на Съвета на искането за вътрешно преразглеждане съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за резултатите от заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 8 и 9 декември, и по-специално за предполагаемото неприемане на проекта за решение на Съвета относно пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Република България и в Румъния

В настоящия отговор се излага решението на Съвета по отношение на искането, подадено от Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice (наричано по-нататък „АЕСССС“), представлявано от STOICA & Asociații, адвокатска кантора, на 17 май 2023 г. за *„вътрешно преразглеждане на решението, взето на заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 8 и 9 декември 2022 г., да не се приема проектът за решение на Съвета относно пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Република България и Румъния, („искането“).*

В него се обяснява защо, след внимателно разглеждане на Вашите аргументи, Съветът счита, че Вашето искане за преразглеждане е недопустимо. В настоящия отговор ще бъде разгледан само въпросът за недопустимостта, разделен на 3 части.

1. Контекст

Условията за участие на България и Румъния в достиженията на правото от Шенген са посочени в член 4 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния от 2005 г.¹ („Акта за присъединяване“).

¹ Акт относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 203 – 375).

В член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване се предвижда, че разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, интегрирани в рамките на Европейския съюз чрез протокола, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-нататък “Протокола от Шенген”), и актовете, които се основат на тях, или които по друг начин са свързани с тях и са посочени в приложение II, както и всички бъдещи такива актове, приети преди датата на присъединяване, са задължителни и се прилагат в България и Румъния от датата на присъединяване.

Член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване на Република България и на Румъния от 2005 г. предвижда, че разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, които не са посочени в член 4, параграф 1 от същия акт, се прилагат във всяка една от тези държави само по силата на решение на Съвета, което поражда такова действие, след проверка в съответствие с приложимите процедури за оценка по Шенген, че необходимите условия за прилагането на всички части от съответните достижения на правото от Шенген са спазени в тези държави членки.

В член 4, параграф 2 се посочва, че след консултации с Европейския парламент, Съветът взема решение с единодушие на своите членове, представляващи правителствата на държавите членки, по отношение на които посочените в настоящия параграф разпоредби вече са влезли в сила, и на представителя на правителството на държавата членка, по отношение на която тези разпоредби предстои да влязат в сила.

Това решение ще позволи премахването на контрола по вътрешните граници с България и Румъния, а останалите разпоредби в списъка от достиженията на правото от Шенген по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г., които са неразривно свързани с премахването на контрола по вътрешните граници, ще станат приложими за България и за Румъния помежду им и в отношенията им с държавите членки, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, както и с Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария.

Като се има предвид Акта за присъединяване на Република България и Румъния от 2005 г., и по-специално член 4, параграф 2 от него, проектът за решение на Съвета относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в България и Румъния („проектът за решение на Съвета“) беше разгледан и подложен на гласуване на заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи на 8 и 9 декември 2022 г. Проектът за решение на Съвета не получи единодушната подкрепа, изисквана от Акта за присъединяване в рамките на Съвета. Поради това проектът за решение на Съвета не можа да бъде приет от Съвета.

Преговорите относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния продължават в рамките на Съвета, за да се постигне единодушието, изисквано от Акта за присъединяване за приемането на решение относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в България и Румъния.

2. Оценка на искането

В заявлението си, подадено на 17 май 2023 г., AECCSC поиска *„Съветът да преразгледа решението си, взето на заседанието на състав ПВР от 8—9 декември 2022 г., с цел да се гарантира съответствието му със законодателството в областта на околната среда“* (точка 86 от искането) въз основа на член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Съюза² („Регламента относно Орхуската конвенция“).

С оглед на следното Съветът счита, че искането е недопустимо в няколко отношения: i) предметът на искането за преразглеждане от страна на AECCSC не е нито „административен акт“, нито „административно бездействие“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция; ii) AECCSC не е отправило искане за преразглеждане в сроковете съгласно член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция; iii) AECCSC не отговаря на критериите за отправяне на искане за вътрешно преразглеждане съгласно член 11 от Регламента относно Орхуската конвенция.

(i) Неприемането на проекта за решение относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния на заседанието на Съвета по ПВР на 8–9 декември 2022 г. не може да бъде квалифицирано като „административен акт“ или като „административно бездействие“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) 1367/2006

² [EUR-Lex - 32006R1367 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/lexuri/cs/l/32006R1367-EN-20230517-1).

- а. *Неприемането на проекта за решение на Съвета не може да бъде квалифицирано като „административен акт“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция*

Съгласно член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) 1367/2006 „административен акт“ означава всеки незаконодателен акт, приет от институция или орган на Съюза, който има правно действие и външни последици и съдържа разпоредби, които биха могли да нарушават закон за околната среда по смисъла на член 2, параграф 1, буква е);

В искането Вие се позовавате на „решението на Съвета да не приема проекта за решение“ (точка 20, курсивът е добавен) и на „решението на Съвета да отхвърли приемането на проекта за решение чрез гласуване“ (точка 24, курсивът е добавен).

В съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС тълкуването на понятието „административен акт“ съгласно Регламента относно Орхуската конвенция трябва да се направи с оглед на определението за акт, подлежащ на съдебен контрол за целите на член 263 от ДФЕС.³

Съветът не оспорва Вашата оценка, че решението на Съвета относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в България и Румъния не е законодателен акт.

Съветът счита, че гласуването, което е упражнил в съответствие с правилото за гласуване, установено в Акта за присъединяване, е правното средство, което води до приемането или не на проекта за решение на Съвета. Въпреки това, с оглед на определението, дадено в Регламент (ЕО) № 1367/2006, Съветът счита, че фактът, че не е могъл да постигне необходимото единодушие съгласно член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване, за да приеме решението, не е „административен акт“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.

³ Дело Т-9/19, *ClientEarth/Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)*, EU:T:2021:42, потвърдено от съединени дела С-212/21 Р и С-223/21 Р, *ЕИБ/ClientEarth*, EU:C:2023:546. Освен това понятието „правни и външни последици“ на административен акт също трябва да се тълкува с оглед на понятието за акт, подлежащ на контрол съгласно член 263 от ДФЕС. Това означава, че това понятие трябва да се тълкува в съответствие с понятието за актове, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети страни, посочено в член 263 от ДФЕС, първа алинея, което по принцип изключва актовете, които произвеждат действие само във вътрешната сфера на институцията, органа, службата или агенцията на Съюза, която ги е приела, без да поражда права или задължения спрямо трети страни.

Освен това Съветът посочва, че не е обсъждал предложение за „отхвърляне“ на проекта за решение, нито е приел решение за „отхвърляне“ на приемането; неприемането се дължи единствено на липсата на единодушие в рамките на Съвета. Такова „*решение за отхвърляне на приемането*“ (точка 24 от искането) не съществува и Съветът никога не е изразявал позиция по въпроса.

Неприемането на въпросния проект за решение на Съвета беше резултат от непостигането на необходимото единодушие за такова приемане по време на гласуването в Съвета на 8 – 9 декември 2022 г. Непостигането на необходимото единодушие показва само, че не е прието решение.

След това гласуване Съветът не е взел никакви мерки или решения, които биха могли да бъдат оспорени съгласно член 263 от ДФЕС и следователно да бъдат преразгледани съгласно Регламента относно Орхуската конвенция.

По същия начин направеното от Съвета изявление или обяснение на вота, че гласуването не е довело до единодушието, необходимо за приемането на решението, **не може да се счита за акт, който може да бъде обжалван или да подлежи на преразглеждане по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция, тъй като то представлява само отразяване на изказванията и резултата от гласуването на членовете на Съвета.**

Гласуването в Съвета по правосъдие и вътрешни работи на 8 – 9 декември 2022 г. **не слага край на процеса, водещ до пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния,** и той може отново да бъде поставен на гласуване в Съвета. Преговорите относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния продължават в рамките на Съвета, за да се постигне единодушието, необходимо за приемането на решение относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в тези две държави членки.

С оглед на гореизложеното Съветът поддържа становището, че искането е недопустимо на основание, че нито неприемането на проекта за решение на Съвета, нито изявлението на ГСС, в което се отбелязва липсата на единодушие в резултат на гласуването, се квалифицират като „административен акт“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.

- б. *Неприемането на решението на Съвета не може да се квалифицира като „административно бездействие“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.*

Съгласно член 2, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) 1367/2006 „административно бездействие“ означава „всеки пропуск на институция или орган на Съюза да приеме незаконодателен акт, който има правно действие и външни последици, ако такъв пропуск може да нарушава закон за околната среда по смисъла на член 2, параграф 1, буква е)“.

Първо, Съветът подчертава, че в Акта за присъединяване няма разпоредба, определяща краен срок за приемането на решението на Съвета относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в България и Румъния.

В заключенията си от 9 юни 2011 г.⁴, които бяха одобрени от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване, Съветът заключи, че България и Румъния са изпълнили необходимите условия за прилагането на всички части от достиженията на правото от Шенген. Съгласно горепосочения член 4, параграф 2 обаче това трябваше да се разглежда само като предварителна стъпка от процедурата, водеща до пълното прилагане, което трябва да бъде потвърдено с правно обвързващ акт, приет с единодушие.

Второ, Съветът отбелязва, че макар да трябва да включи в дневния ред на заседанията си всяко предложение, за което е сезиран, в съответствие с процедурния си правилник, това добавяне по никакъв начин не задължава Съвета да приеме въпросното предложение. Членовете на Съвета имат суверенно право да изразяват позицията от името на съответната си държава членка чрез гласуване по проектите на правни актове, които трябва да бъдат приети от Съвета.

Поради това Съветът счита, че искането е недопустимо на основание, че неприемането на проекта за решение на Съвета не представлява „административен пропуск“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.

⁴ Вж. ST 9167/4/11 за България и ST 9166/4/11 за Румъния.

- в. ***Във всеки случай** Съветът твърди, че неприемането на решението не противоречи по никакъв начин на правото в областта на околната среда по смисъла на член 2, параграф 1, буква е) от Регламента относно Орхуската конвенция.*

В член 1, параграф 1 от Регламента относно Орхуската конвенция целта на регламента се определя, както следва:

Целта на настоящия регламент е да спомогне осъществяването на задълженията, произтичащи от Конвенцията на ИКЕООН за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси за околната среда, наричана по-долу „Орхуската конвенция“, чрез определяне на правила за прилагане на разпоредбите на Конвенцията към институции и органи на Съюза, и по-специално чрез: (...) г) предоставяне на достъп до правосъдие по екологични въпроси на нивото на Съюза съгласно условията, определени в настоящия регламент .(подчертаването е добавено).

В този контекст член 2, параграф 1, буква е) от Регламента относно Орхуската конвенция дава определение на „законодателство в областта на околната среда“ като:

„законодателство на Съюза, което независимо от своята правна основа, допринася за преследването на целите на политиката за околна среда на Съюза, както е установено в ДФЕС: защитата, опазването и подобряването на качеството на околната среда, опазване здравето на човека, разумното и рационално използване на природните ресурси и насърчаването на мерки на международно ниво за справяне с регионални и световни екологични проблеми“.

От съвместния прочит на тези разпоредби става ясно, че целта на Регламента относно Орхуската конвенция е да се осигури достъп до правосъдие на представителите на обществеността, за да се провери дали определени действия — или пропускането им — нарушават разпоредби на правото на Съюза, насочени към опазване на околната среда.

Това е причината, поради която представителите на обществеността имат право да отправят искане за преразглеждане само ако отговарят на критериите по член 11 от Регламента относно Орхуската конвенция.

Както ще бъде доразвито по-долу, правото да се подаде искане за преразглеждане е ограничено до участници, които имат законен интерес от опазването и защитата на околната среда, като НПО, или физически лица, които са обект на нарушение на техните права, или до представители на обществеността, които могат да докажат наличието на обществен интерес от опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда, при условие че отговарят на определения в законодателството количествен праг, който гарантира, че иските се представят от достатъчно представителна извадка на обществен интерес.

Това ограничаване на персоналния обхват на правото да се подаде искане за преразглеждане е в съответствие с целта на Регламента относно Орхуската конвенция да се гарантира, че преразглеждането на действието или бездействието е специално ограничено до областта на околната среда с оглед на Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда („Орхуската конвенция „), която не предвижда „*actio popularis*“.

В точки 39 – 42 от искането AECCSC се позовава на отрицателните последици за околната среда, свързани с непълното прилагане на достиженията на правото от Шенген към България и Румъния.

Съветът счита, че всеки акт на Съюза във всяка област може да има отпечатък върху околната среда. Съветът смята, че такова широко виждане за потенциалното въздействие върху околната среда вследствие на неприемането на проекта за решение на Съвета в Съвета по ПВР на 8 – 9 декември 2022 г. би било равносилно на екстраполиране на буквата и духа на процедурата за вътрешно преразглеждане, предвидена в член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция, ако такива актове могат да му бъдат представени под претекст, че нарушават законодателството в областта на околната среда.

Проектът за решение на Съвета, поставен на гласуване, се отнася до пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния съгласно член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване и не е свързан по никакъв начин с разпоредби на правото в областта на околната среда съгласно Регламента относно Орхуската конвенция. Няма пряка връзка между липсата на пълно прилагане на достиженията на правото от Шенген по отношение на България и Румъния и предполагаемите последици за околната среда.

Поради това Съветът счита искането за недопустимо на основание, че неприемането на проекта за решение на Съвета не може да наруши правото в областта на околната среда по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.

(ii) Искането не е отправено в изисквания срок, предвиден в член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция

В член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 се предвижда следното: *„такова искане [за вътрешно преразглеждане] се прави в писмен вид и в срок, не по-дълъг от осем седмици след приемането, нотифицирането или публикуването на административния акт – в зависимост от това кое от трите събития настъпи най-късно, или, в случай на твърдяно административно бездействие – осем седмици след датата, на която е бил изискан административният акт. В искането се посочва основанието за преразглеждане“*.

Като начало Съветът припомня, че неприемането на проекта за решение на Съвета на заседанието на Съвета по ПВР на 8 и 9 декември 2022 г. не представлява „административен акт“ или „административно бездействие“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция. Следователно искането вече е недопустимо на това основание. От съображения за изчерпателност Съветът счита, че искането е недопустимо и поради неспазването на предвидения краен срок в член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция.

Първо, Съветът отбелязва, че AECCSC твърди, че *„е узнало за решението на Съвета да не приема проекта за решение на 22 март 2023 г.“* (точка 20 от искането). Всъщност 22 март 2023 г. съответства на датата, на която след заявление за достъп до документ, основаващо се на Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁵, което съответства на много специфична процедура, напълно независима от правните последици, за които се твърди, че произтичат от неприемането на решението, Съветът представя на AECCSC копие от допълнението към протокола от заседанието на Съвета⁶ в отговор на неговото заявление.

Следователно достъпът до поисканите документи е напълно отделна процедура, чрез която Съветът е изпълнил задължението си по Регламент 1049/2001. Той няма стойност на публикуване или нотифициране по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция.

⁵ [EUR-Lex - 32001R1049 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](#), Официален вестник L 145, 31.5.2001 г. стр. 0043—0048.

⁶ Документ 15877/1/22/ADD REV 1.

Второ, и в съответствие с изложеното по-горе съображение, Съветът не беше задължен да публикува или да уведоми за неприемането на проекта за решение на Съвета на заседанието на Съвета по ПВР на 8 – 9 декември 2022 г. по същия начин, както ако решението беше прието. Съветът подчертава, че резултатите от гласуването бяха оповестени публично в края на заседанието на Съвета по ПВР на 8 – 9 декември 2022 г. Именно от тази дата неприемането на проекта за решение на Съвета трябва да се счита за представено на вниманието на обществеността, като се има предвид, че резултатът от гласуването е бил публично достъпен и предаден със съобщение за медиите, в допълнение към публикуването на пресконференциите на уебсайта на Съвета в същия ден⁷.

Освен това предложеното от АЕСССС тълкуване би било в противоречие с духа на Регламента относно Орхуската конвенция, тълкуван в светлината на Орхуската конвенция, която има за цел да осигури ефективни гаранции за защита на гражданското общество и на обществеността при достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда в определени срокове.

В заключение Съветът изтъква отново, че информацията относно неприемането на решението на Съвета е била обществено достояние, считано от 9 декември 2022 г. Поради това Съветът е на мнение, че ако даден акт е бил приет на тази дата — *quod non* — срокът, посочен в член 10, е започнал да тече от тази дата. Следователно срокът за отправяне на искане за преразглеждане е изтекъл на 3 февруари 2023 г. Тъй като искането е подадено на 17 май 2023 г., изискваният съгласно член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция срок е изтекъл.

По тази причина искането трябва да се обяви за недопустимо и на това основание.

⁷ [Пресконференция \(Вътрешни работи\) – Част 2 \(europa.eu\)](#): Пресконференция на Вит РАКУШАН, първи заместник министър-председател и министър на вътрешните работи на Чешката република, по време на пресконференцията след заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи (Вътрешни работи) на 8 декември 2022 г. в Брюксел.
[Пресконференция \(Вътрешни работи\) – Част 3 \(europa.eu\)](#): Пресконференция на Илва ЙОХАНСОН, член на Европейската комисия, отговарящ за вътрешните работи, по време на пресконференцията след заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи (Вътрешни работи) на 8 декември 2022 г. в Брюксел.
[Заседание на Съвета по правосъдие и вътрешни работи – Consilium \(europa.eu\)](#): публикация на уебсайта на Съвета след заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи (Вътрешни работи) на 8 декември 2022 г. в Брюксел.

(iii) AECCSC не отговаря на изискванията, посочени в член 11, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламента относно Орхуската конвенция

В член 11, параграф 1 от Регламента относно Орхуската конвенция се предвижда следното:

„Дадена неправителствена организация е упълномощена да прави искане за вътрешно преразглеждане в съответствие с член 10, при условие че:

- а) тя е независимо юридическо лице с нестопанска цел в съответствие с националното законодателство на държавите членки или тяхната практика;*
- б) основната ѝ цел е да подпомага опазването на околната среда в контекста на екологичното законодателство;*
- в) съществувала е повече от две години и е преследвала активно целите, посочени в буква б);*
- г) предметът, по отношение на който е направено искането за вътрешно преразглеждане, се включва в нейните цели и дейности. [...]”*

Съветът не оспорва факта, че AECCSC е независимо юридическо лице с нестопанска цел в съответствие с националното законодателство на държавите членки или тяхната практика. Съветът счита обаче, че AECCSC не отговаря на критериите, посочени в член 11, букви б), в) и г), поради причините, изложени в следващите точки.

Първо, AECCSC не изпълнява изискването по член 11, параграф 1, буква б), съгласно което неправителствената организация има за *„основна цел да подпомага опазването на околната среда в контекста на екологичното законодателство“*.

В член 4 от Устава на Сдружението за чиста енергия и изменение на климата⁸, глава II, озаглавен *„Основна цел и допълнителни цели на сдружението“*, се подчертава, че *„сдружението има за цел да подкрепя, да разработва иновативни технологични решения и дейности в областта на околната среда, енергетиката и инфраструктурата в Румъния/Европа, да насърчава иновациите и сътрудничеството и да предоставя експертен опит в областта на чистата енергия, околната среда и изменението на климата. Освен това то подкрепя и насърчава всички съответни инвестиции на местно, регионално и национално равнище в съответствие със законодателството в областта на околната среда, изготвя съответните проучвания и доклади“*.

⁸ Документ 10689/23, приложение 2 към искането.

Съгласно член 5 от Устава на Сдружението за чиста енергия и изменение на климата:

„Целите на сдружението и основните начини за постигането им са следните:

- а. Да насърчава **новаторски решения и чисти технологии във всички икономически области** в Румъния и Европейския съюз;*
 - б. Да повишава **конкурентоспособността и икономическото развитие** въз основа на научни изследвания, знания и иновации;*
 - в. Да насърчава **ефикасното и устойчиво използване на ресурсите**;*
 - г. Да насърчава **устойчив икономически растеж** чрез решително преминаване към **нисковъглеродна икономика и конкурентоспособна промишленост**;*
 - д. Да подобрява **енергийната ефективност** и да използва **възобновяеми и неконвенционални енергийни ресурси**;*
- [...]“ (курсивът е добавен).*

Съветът отбелязва, че основната цел на сдружението е само икономическа и търговска и е насочена към подкрепа на инициативи за насърчаване на нови източници на енергия, които зачитат в по-голяма степен законодателството в областта на околната среда. Както ясно е описано в устава, целите на сдружението се основават на растежа, конкурентоспособността и търговските интереси в един разрастващ се сектор. Въпреки че членовете от устава на сдружението имат предимството да посочват екологични цели, те са само акцесорни и второстепенни. Следователно не може да се твърди, че *„сдружението има за основна цел да подпомага опазването на околната среда в контекста на екологичното законодателство“*. Всички документи и приложения, предоставени от AECCSC, доказват единствено целта за *„насърчаване на нови източници на енергия“*, а не истински инициативи и дейности, насочени към опазване на околната среда.

Освен това партньорствата, установени от AECCSC, изглежда потвърждават становището на Съвета, че сдружението преследва предимно цели с икономическо и търговско измерение. Всъщност сдружението ясно показва близостта си до организация, която може да бъде определена като „лоби“ – Федерацията на асоциациите на дружествата за комунални услуги (*Federația Asociațiilor Companiilor de Utilități din Energie*) (наричана по-нататък „ACUE“), която се описва като „активен партньор в диалога за органите и бизнес средата, който допринася с предложения и решения за подобряване на законодателството и за разработване на оптимална рамка за развитието и модернизацията на енергийния сектор, включително трудовите отношения и условията на труд. Членовете на ACUE представляват над 22,500 специалисти в областта на енергетиката – служители, чиято дейност се отразява в комфорта на всички домове и дружества в Румъния“⁹.

На 31 май 2023 г. страницата на AECCSC във Фейсбук препраща към статията, публикувана от ACUE, заедно със следната публикация: „AECCSC и ACUE изпълняват съвместно проект, който има за цел да обучи широка аудитория да възприеме най-добрите решения, които гарантират енергиен комфорт, но с по-малко потребление на ресурси“¹⁰.

Планът, който се изпълнява съвместно от двете организации, е описан, както следва: „планът на проекта включва 10 прояви, посветени на битовите потребители, публичните институции и заинтересованите от производството на енергия от възобновяеми източници, които могат да бъдат ефективно интегрирани в разпределителните мрежи, подкрепени от информационни кампании, насочени към повишаване на осведомеността относно енергийните отпадъци, към полезни решения за намаляване на потреблението без намаляване на енергийния комфорт.“¹¹

⁹ [About us - Acue.](#)

¹⁰ Вж. <https://www.facebook.com/AECCSC/> and https://www.acue.ro/acue-lanseaza-proiectul-eficienta-energetica-pentru-case-cladiri-si-retele-inteligente-cu-finantare-de-la-innovation-norway/?fbclid=IwAR1KmpJfgm0zMysz5iMGnQk9gnL_HPiR8JZGFtin8Sq80bcut-yl49TOdDg_aem_AfaF12r0XNpTpCzp47PPfqXDQdGyDZaf3d47DVFg6JPmNwmQDUUpGnd3Hyg97VqS_V1M както и приложение Б.1.

¹¹ [ACUE lansează proiectul Eficiență energetică pentru case, clădiri și rețele inteligente, cu finanțare de la Innovation Norway - Acue.](#)

В статията се посочва също, че „ACUE е представителна **федерация на работодателите в сектора на добива на електроенергия, нефт, газ и енергия**, която представлява интересите на важни дружества в областта на производството, разпределението, доставката на електроенергия и природен газ и услугите, свързани с тези дейности. ACUE представлява 23 дружества в енергийния сектор, с общ брой от 22,500 служители и годишен оборот от над 5.5 милиарда евро. Общата стойност на инвестициите, направени от членовете на ACUE през периода 2018 – 2022 г., възлиза на над 13,5 милиарда леи“.

Що се отнася до AECCSC, тази статия го споменава по следния начин: „Сдружението за чиста енергия и изменение на климата е организация, която има за цел да подпомогне интелигентния регионален преход към устойчива и екологосъобразна икономика. Партньорството ще спомогне за насърчаването на нови технологии и иновативни решения, които гарантират устойчив преход към неутрална по отношение на климата икономика и повишават обществената осведоменост“.

По-голямата част от членовете на ACUE, както е посочено на нейния уебсайт¹², са румънски дружества, специализирани в енергийната промишленост, специализирани изключително в областта на природния газ и електроенергията (пълен списък: E.ON ENERGIE ROMÂNIA SA, ENEL ENERGIE MUNTENIA SA, CEZ ROMANIA SA, E.ON ROUMANIE SRL, CEZ VANZARE SA, ENGIE ROMANIA SA, ENEL ROUMANIE SRL, GAZ EST SA VASLUI, ENEL ENERGIE SA, ELECTRICA FURNIZARE SA).

Второ, AECCSC не отговаря на критерия в член 11, параграф 1, буква в), че организацията е съществувала повече от две години и активно преследва целта, посочена в буква б). Въз основа на искането и приложенията към него AECCSC подчертава, че е получило правосубектност и е регистрирано на 26 февруари 2021 г. (точка 14 от искането). Съветът вече обясни, че крайният срок за подаване на искане за вътрешно преразглеждане е бил 3 февруари 2023 г. Ако AECCSC беше действало в срок, AECCSC нямаше да може да докаже, че отговаря на критерия по член 11, параграф 1, буква в) от Регламента относно Орхуската конвенция, тъй като към тази дата организацията не е съществувала повече от две години.

¹² [ACUE FSC - Acue.](#)

Освен това Съветът отбелязва, че въз основа на информацията, предоставена от AECCSC, не е възможно да се прецени кога точно организацията е започнала да функционира.

Трето, AECCSC не отговаря на изискването в член 11, параграф 1, буква г) *„предметът на искането за вътрешно преразглеждане да е включен в неговите цели и дейности“*. Както е посочено по-горе, целта и дейностите на AECCSC са свързани с насърчаването на новаторски енергийни решения, които разкриват икономически и търговски характер. Следователно е ясно, че неговите цели и дейности не включват предмета на заявлението.

Порази тази причина, въз основа на предоставените от AECCSC документи и в съответствие с Регламента относно Орхуската конвенция, Съветът стига до заключението, че AECCSC не е доказало, че има за основна заявена цел насърчаване на опазването на околната среда в контекста на законодателството в областта на околната среда, че съществува от повече от две години и активно преследва тази цел, както и че предметът, във връзка с който е отправено искането за вътрешно преразглеждане, е включен в целите и дейностите на организацията.

3. Заключение

Във връзка с изложеното по-горе Съветът стига до заключението че:

- (i) неприемането на решението на Съвета не е „административен акт“ или „административно бездействие“ по смисъла на Регламента относно Орхуската конвенция;
- (ii) искането е подадено след крайния срок, предвиден в член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция;
- (iii) AECCSC не отговаря на изискванията, предвидени в член 11, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламента относно Орхуската конвенция.

Съветът счита, че искането е недопустимо.

СПИСЪК НА ПРИЛОЖЕНИЯТА

ПРИЛОЖЕНИЕ	ОПИСАНИЕ	ПОСОЧВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ
Б.1	Снимка на екрана на страницата на AECCSC във Фейсбук, която препраща към статията, публикувана от ACUE, заедно със следната публикация: „<i>AECCSC и ACUE изпълняват съвместно проект, който има за цел да обучи широка аудитория да възприеме най-добрите решения, които гарантират енергиен комфорт, но с по-малко потребление на ресурси</i>“. Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice Facebook https://www.acue.ro/acue-lanseaza-proiectul-eficienta-energetica-pentru-case-cladiri-si-retele-inteligente-cu-finantare-de-la-innovation-norway/?fbclid=IwAR1KmPjfgm0zMysz5iMGnQk9gnL_HPiR8JZGFtin8Sq80bcut-yl49TOdDg_aem_AfaF12r0XNpTpCzp47PPfqXDQdGyDZaf3d47DVFg6JPmNwmQDUUpGnd3Hyg97VqS_V1M	Страница 11, бележка под линия 10.